

La ruta de l'aigua de la Boca de la Mina

Un recorregut amb parades pels diversos elements patrimonials del passeig

Una imatge de la Boca de la Mina | Reus.cat

La **renovació del passeig de la Boca de la Mina** ha suposat, per a molts veïns, la (re)descoberta d'un indret del terme de gran rellevància natural i patrimonial. Les intervencions que s'hi han fet permeten gaudir de l'entorn d'una manera reposada, i des del consistori s'han impulsat activitats i rutes per difondre'n l'atractiu.

Un dels itineraris que es poden fer lliurement és l'anomenada **Ruta de l'aigua**; a través del recorregut, la nostra mirada pot viatjar temps enrere per analitzar diversos factors del passeig. La seva pròpia configuració, de fet, subratlla l'aigua com a fil conductor per entendre'n la importància i el desenvolupament de la zona i, per extensió, de la resta de la ciutat.

La Font del Lleó i la bassa nova

Igualment pot contemplar-se l'efecte de l'aigua en l'actual paisatge del passeig. **Barrancs i rieres i fonts**, posem per cas, plantegen un entorn urbà singular, tot configurant en essència un tret distintiu reusenc únic. Si el camí el dividim en parades, la primera és la **Font del Lleó**, antigament anomenada Font dels capellans. El seu nou disseny, en comparació amb l'anterior, ha estat objecte de debat per part del veïnat.

La Font del Lleó Foto: Reus.cat

Passat el Jardí agrari del Camp, al Parc de les Olors, hi trobem un nou element d'interès: la **bassa nova**. En aquest sentit, recentment el batlle de Reus, Carles Pellicer, ha exposat la seva voluntat d'integrar-la al projecte de renovació del conjunt de la Boca de la Mina. Es tracta d'un equipament que es va construir a mitjans del segle XIX, a càrrec de la societat La Hidrofórica. A tocar, més endavant, s'hi va construir la primera estació potabilitzadora municipal, el Clor vell.

El barranc del Molí, la xemeneia i la bassa del bacallà

Reprenem l'itinerari per arribar al **barranc del Molí**, conegut d'aquesta manera perquè calia creuar-lo per anar a moldre als molins de l'entorn. Se'l coneix també com el barranc de la Buada i, amb el de la font dels Capellans i el del mas Gassot, formava l'antiga riera de l'Escorial. Aquesta, de fet, travessava el nucli reusenc abans de ser desviada. Uns metres més enllà esperen el **molí de la Vila i la xemeneia helicoidal**. El molí de la Vila, de titularitat municipal, va precedir el posterior molí de Baix, altrament conegut com el molí Nou, del qual es conserva l'esmentada xemeneia.

Més amunt, la **bassa del bacallà** acull el caminant. Recull l'aigua del pantà de Riudecanyes, i se l'anomena d'aquesta manera per la seva forma, que evoca la cua d'un bacallà sec. Segons sembla, anys enrere, era un costum més o menys establert entre el jovent banyar-s'hi per tancar la revetlla de Sant Joan. La bassa forma part de la xarxa de distribució per al reg dels cultius. Finalment, ja som a la Boca de la Mina, el punt d'arribada de les aigües de la mina de Monterols. De passada, podreu conèixer la *Venedora d'anissos*.

La bassa del bacallà Foto: Reus.cat